

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 3P/178/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415207752
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Kubinský
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2016:8415207752.1

Rozhodnutie

Okresný súd Kežmarok v konaní pred sudcom JUDr. Andrejom Kubinským v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté deti: O. O., O.. X.X.XXXX R. Z. O., O.. X.X.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny M., deti rodičov: Z. O., E.. D., O.. X.XX.XXXX, V. B. XX R. M. O., E.. D., O.. XX.X.XXXX, V. B. XX, na návrh otca o zníženie výživného pre maloleté deti, t a k t o

rozhodol:

I. Súd návrh z a m i e t a .

II. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom zo dňa 23.10.2015 doručeným tunajšiemu súdu dňa 26.10.2015 sa otec maloletých detí domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd znížil výživné pre maloletú O. a maloletú Z. zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 60,- eur mesačne. Otec v návrhu uviedol, že posledná úprava výživného k maloletým deťom bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 6P/35/2015 zo dňa 14.10.2015, ktorý dosiaľ nenadobudol právoplatnosť. Týmto rozsudkom bol otec zaviazaný prispievať na výživu maloletých detí spolu sumou 100,- eur mesačne, pretože súd vychádzal z jeho príjmov v roku 2015. Otec je toho názoru, že od rozhodnutia súdu o výživnom sa podstatne zmenili jeho schopnosti a možnosti. Dňa 16.10.2015 ukončil PN a dňa 19.10.2015 s firmou Z. vypovedal po vzájomnej dohode pracovnú zmluvu a od tej doby je bez príjmu, na úrad práce sa môže ako uchádzač o zamestnanie zaevidovať až 6.11.2015.

Uznesením č. k. 3P/178/2015-6 z 5.1.2016 súd ustanovil maloletým deťom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny M. ako kolízneho opatrovníka na zastupovanie v tomto konaní.

Na pojednávaní konanom dňa 26.1.2016 súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi i výsluchom účastníkov, resp. ich zástupcov, t. j. otca, matky a kolízneho opatrovníka maloletých detí.

Na pojednávaní konanom dňa 26.1.2016 otec vypovedal, že pokiaľ ide o ukončenie pracovného pomeru, pracoval v jednej firme s matkou detí, bol na PN-ke asi 25 dní a potom, keď nastúpil do práce žiadal, aby ho preradili na inú zmenu, keďže nechcel pracovať na zmene s matkou detí. Nebolo mu vyhovené, a preto rozviazal pracovný pomer dohodou. Dohodu o skončení pracovného pomeru, zápočtový list a potvrdenie o PN-ke otec predložil súdu na nahliadnutie. Ďalej otec uviedol, že nie je evidovaný na úrade práce ako uchádzač o zamestnanie, pretože v minulosti bol evidovaný približne 5 rokov, nikdy ho nepozvali na pohovor, nikdy mu nič nezariadili, nikdy mu nič nevybavili. Navyiac spolu so svojím otcom a bratom je spolumajiteľom firmy, ktorá je mŕtva, nezisková, nefunguje, to znamená, že jeho prihlásenie na úrade práce by bolo neúčinné. Otec mal takú predstavu, že vyrovná všetky dlhy, ktoré vznikli z manželstva, a potom je ochotný riešiť otázku výživného tak, že keď bude môcť, tak nebude platiť 100,-

eur, ale napr. 200,- eur výživné. Toho času považuje za primerané svojim možnostiam platiť výživné vo výške 60,- eur počnúc od 19.10.2015.

Matka na pojednávaní konanom dňa 26.1.2016 vypovedala, že s podaným návrhom na zníženie výživného nesúhlasí. Otec detí nie je na úrade práce evidovaný preto, lebo bol vylúčený z evidencie pre nespokojnosť. Ďalej, že o pracovný pomer prišiel aj preto, že bol zamestnaný u svojho otca, resp. u strýka a jeho zamestnávateľ to zistil, a preto s ním bol rozviazaný pomer dohodou, navyše v čase kedy bol na PN-ke bol vycestovaný a mal kontrolu a kontrola to zistila. Trvá na tom, že otec detí stále pracuje, ale nie legálne. Pokiaľ otec hovorí, že chce splatiť spoločné dlhy z manželstva, s tým nesúhlasí, išlo o leasingy, ktoré s manželstvom nesúviseli. Matka je naďalej zamestnaná vo firme, v ktorej pracoval aj otec detí, jej mesačný príjem činí cca do 500,- eur. Otec detí, keby nebol rozviazal pracovný pomer, zarobil by približne 500,- eur v čistom tiež.

Otec ďalej na pojednávaní konanom dňa 26.1.2016 uviedol, že on predsa nikdy nehovoril, že nepracuje. Ďalej vypovedal, že pracuje u svojho strýka, kde má mesačný zárobok cca 420-430 eur. Tvrdí, že s matkou detí majú spoločné pôžičky, ktoré chce vysporiadať a chce ich splatiť.

Kolízny opatrovník navrhol návrh na zníženie výživného zamietnuť, nakoľko mal za to, že nie je dôvodný a že potreby detí sú oveľa vyššie, ako je určené výživné.

Vykonaným dokazovaním, najmä oboznámením sa s návrhom otca, výsluchom účastníkov konania, oboznámením sa s obsahom celého spisu sp. zn. 3P/178/2015 ako aj spisu sp. zn. 6P/35/2015 a listinnými dôkazmi predloženými otcom v priebehu konania, mal súd zistený nasledujúci skutkový stav:

Naposledy bola vyživovacia povinnosť otca k maloletým deťom upravená rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 6P/35/2015 zo dňa 14.10.2015, ktorý v čase podania návrhu na zníženie výživného, t. j. dňa 26.10.2015, nebol ešte právoplatný. Rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 6P/35/2015 zo dňa 14.10.2015 súd zaviazal otca prispievať na výživu maloletej O. a maloletej Z., na výživu každej sumou 50,- eur mesačne, pričom vychádzal z toho, že otec bol síce v čase rozhodovania práceneschopný a poberal len nemocenské dávky, no existoval reálny predpoklad, že po skončení práceneschopnosti bude dostávať taký príjem, z ktorého výživné v sume 50,- eur mesačne na každé dieťa bude schopný platiť a zároveň súd s prihliadnutím aj na potreby detí dospel k záveru, že výživné vo výške 50,- eur mesačne na jedno dieťa uspokojí potreby detí len v minimálnej výške.

Toho času obe maloleté deti žijú v jednej domácnosti s matkou, ktorej čistý mesačný príjem predstavuje suma cca 500,- eur. Maloletá O. je druháčka na základnej škole a maloletá Z. navštevuje materskú školu. Výdavky maloletých detí predovšetkým súvisia s ich stravovaním, bývaním, ošatením, vzdelávaním. Otec v návrhu na začatie konania tvrdil, že je toho času bez príjmu, nakoľko po ukončení práceneschopnosti rozviazal pracovný pomer dohodou so svojím zamestnávateľom, u ktorého dosahoval čistý mesačný príjem cca 500,- eur. Napokon však na pojednávaní konanom dňa 26.1.2016 pred súdom vyhlásil, že pracuje u svojho strýka, kde má mesačný zárobok cca 420 - 430 eur.

Podľa § 163 ods. 2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) rozsudky o výchove a výžive maloletých detí a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

Podľa § 78 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Zákon o rodine“) dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Odôvodnené potreby oprávneného (maloletého dieťaťa) zahŕňajú jednak potreby základné: stravovanie, ošatenie, hygiena, školské výdaje, cestovné do školy, pomerná časť nákladov za bývanie, náklady za zdravotnícku starostlivosť a pod., ako aj potreby v širšej miere prispievajúce k rozvoju osobnosti mladého človeka: kultúra, šport, mimoškolské aktivity, záujmy, záľuby, prázdninové pobyty, atď., to všetko primerané veku. U detí útlejšieho veku sú to aj všetky predmety stimulujúce ich fyzický a mentálny rozvoj (hračky, hry a pod.).

Schopnosti a možnosti povinného (rodiča) sú dané nielen jeho preukázanými zárobkovými pomermi, ale tiež všetkými ďalšími príjmami, najvyššie dosiahnutým vzdelaním, praxou, odbornosťou, pracovným zaradením, rozsahom a druhom vykonávanej pracovnej aktivity, vekom, zdravotným stavom, počtom vyživovacích povinností.

Otec navrhol znížiť jeho vyživovaciu povinnosť k maloletej Natálii a maloletej Tamare zo sumy 100,- eur mesačne na sumu 60,- eur mesačne. Matka a kolízny opatrovník so znížením výživného pre maloleté deti nesúhlasili.

V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je základnou podmienkou prípustnosti zmeny právoplatného rozhodnutia o výživnom zmena, ktorá nastala v skutočnostiach predstavujúcich podklad vydania pôvodného rozhodnutia, pričom však musí ísť o zmenu zásadného a trvalého charakteru. Takouto zmenou môže byť podstatne vyšší vek dieťaťa, jeho nástup do školy, zvýšenie alebo zníženie zárobku niektorého z rodičov, zmena počtu nimi vyživovaných osôb a podobne.

Súd na základe vykonaného dokazovania mal za preukázané, že tak na strane maloletých detí, ako aj na strane rodičov, nedošlo k podstatnej zmene pomerov oproti pomerom v čase vydania pôvodného rozhodnutia o výživnom.

Naposledy súd rozhodoval o výživnom 12 dní pred podaním návrhu otca na zníženie výživného. U otca nedošlo od času, kedy súd pôvodne rozhodoval o jeho vyživovacej povinnosti k maloletým deťom k podstatnej zmene pomerov. Otec je ekonomicky činný, jeho ústne proklamovaný mesačný zárobok pred súdom je vo výške cca 420 - 430 eur, pričom súd dôvodne predpokladá, že skutočný príjem otca je vyšší než priznal pred súdom vzhľadom na rozpornosť jeho tvrdení uvedených v návrhu na začatie konania a výpoveďou pred súdom ohľadom toho, či je alebo nie je bez príjmu. Keďže otec prišiel o príjem vo výške cca 500,- eur mesačne tým, že rozviazal pracovný pomer so zamestnávateľom dohodou z dôvodu, že nechcel viac pracovať na zmene s matkou detí, súd v súlade s § 75 ods. 2 druhej vety Zákona o rodine musí vychádzať z toho, že otec príjem vo výške cca 500,- eur mesačne stále dosahuje, nakoľko súd dôvod, pre ktorý otec rozviazal pracovný pomer dohodou, nepovažuje za relevantný. Súd má teda za to, že otec sa bez dôležitého dôvodu vzdal zamestnania, kde dosahoval stabilný príjem okolo 500,- eur mesačne. Na skutočnosť, že otec by mal splácať spoločné úvery rodičov z manželstva, súd nemôže pri určovaní výšky vyživovacej povinnosti prihliadať, nakoľko vyživovacia povinnosť rodiča voči dieťaťu má prednosť pred všetkými dobrovoľnými finančnými záväzkami rodiča voči fyzickým a právnickým osobám, akými sú pôžičky, úverové, či leasingové zmluvy a pod., ako aj exekúcie vedené proti rodičovi v dôsledku neplnenia si finančných záväzkov a povinností. V konaní teda nie je možné zohľadniť argumentáciu otca,

že spláca spoločné pôžičky, nakoľko ide o dôsledky plnenia si dobrovoľných finančných povinností voči oprávneným subjektom, teda o konanie zavinené povinnými, čo nemôže slúžiť v neprospech maloletého dieťa, resp. jeho nároku na primerané výživné zo strany otca.

Vzhľadom na vyššie uvedené súd návrh otca na zníženie výživného zamietol.

Nakoľko ide o konanie vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti, o trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak sa konanie mohlo začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove, písomne, trojmo.

V odvolaní sa má uviesť, ktorému súdu je určené, kto ho podáva, ktorej veci sa týka a čo sleduje, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha, musí byť podpísané a datované (§ 42 ods. 3 O.s.p., § 205 ods. 1 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1995/233/>> o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.